

Handicapované děti se už mají kde učit hrát, aneb jak pomohly tříkrálové peníze na Kutnohorsku

Každý úsměv malého Nicolase, který trpí autismem, je velká odměna jak pro jeho maminku Kláru (vlevo), tak pro mladou terapeutku Moniku Šotovou (vpravo) ze Střediska Na Sioně. Foto: Jana Karasová

Prostornou hernu a terapeutickou místnost letos z tříkrálových peněz vybudovala Oblastní charita Kutná Hora ve svém Středisku Na Sioně, které pomáhá desítkám rodin s handicapovanými dětmi. Patří k nim také Bačovi z Čáslavska, kteří do centra přijeli se synem Nicolasem vyzkoušet novou ABA terapii na pomoc dětem s autismem i dalšími vývojovými poruchami.

Niki býval vždycky usměvavý kluk

Malého Nicolase fascinuje moderní technika. Je mu teprve pět a už si sám nastaví různé funkce na mobilu nebo iPadu. Rád fotí a nahrává nebo si upraví fotku na počítači. Ale bohužel nemluví, nedokáže vnímat svět kolem sebe a neumí projevit své city. Na změny reaguje nepřetržitým pláčem nebo vztekáním. Jde o typické příznaky autismu, který mu lékaři diagnostikovali ve třech letech. „Když se ale Niki narodil, byl to usměvavý kluk a do roku se vyvíjel jako každé jiné dítě. Uměl i říct máma a táta. Zlom přišel až

po třetím očkování,“ vzpomíná jeho maminka Klára, která je na mateřské ještě s mladším synem.

Když se u staršího chlapce naplno projevil autismus, bylo to náročné a Bačovi hledali pomoc, kde se dalo. „Začátky byly krušné. Niki plakal i celé noci, měl záchvaty. Sáhla jsem si na dno svých sil. Kdo to nezažil, neumí si to představit,“ svěřuje se paní Klára. Dnes k nim už rok dojíždějí také pracovnice Střediska Na Sioně. Radí rodičům jak s Nicolasem komunikovat a rozvíjet jeho dovednosti. Jaké k tomu zvolit speciální pomůcky a hračky. „Jsem vděčná za každý jeho pokrok. Hodně to pomohlo i nám, umíme se do Nikiho mnohem víc vcítit,“ říká paní Bačová. Energii nabírá paní Klára u milovaných koní, které doma chovají, a vidí, že to prospívá i klukům. „Oba mi už pomáhají krmit. Niki má koně moc rád a nedá dopustit ani na svého bráchu,“ vypráví mladá maminka. Rozjet hipoterapii a pomáhat dalším dětem s handicapem, to je její velký sen.

Život s autismem je běh na dlouhou trať

Paní Bačová si vždycky přála větší rodinu, protože to v dětství nezažila. V devíti jí zemřela maminka po dlouhé těžké nemoci a bratři jsou o hodně starší. Vyrůstala jen s otcem, který musel vydělávat na živobytí. O to víc se Klára snaží svým synům zajistit rodinnou pohodu. „Slavíme společně svátky a narozeniny se vším, co k tomu patří. Ale nevím, do jaké míry to dělá Nikiho šťastným, protože moc nechápe, co se kolem děje. Neumí se třeba radovat z dárku. Je to pro nás těžké,“ přiznává paní Bačová.

Nicolas má svůj svět a není jednoduché s ním komunikovat, ale děti má rád. „Snad se Niki jednou rozmluví a bude chodit do normální školy,“ doufá jeho maminka Klára a dělá pro to maximum. V týdnu dává syna na dvě hodiny do školky s pomocí asistentky, aby byl v kontaktu s vrstevníky. Doma se spolu denně učí podle doporučení odborníků a poradkyň z Charity. Zatím si Niki vede dobře, už umí abecedu a začíná počítat. Od října dochází také na ABA terapii, která prospívá právě dětem s autismem i dalšími vývojovými poruchami. Učí se tu prostřednictvím různých aktivit navázat kontakt s druhými lidmi a také disciplíně.

Bude to ale ještě běh na dlouhou trať se spoustou „překážek“. Ty pomáhají rodinám s handicapovanými dětmi zdolávat také centra jako je Středisko Na Sioně v Kutné Hoře, které jim poskytuje ranou péči v jejich domácím prostředí, sociálně aktivizační služby a nově ABA terapii. Pro celé rodiny pořádá i setkání, ozdravné pobyty a vzdělávací workshopy. A díky štědrosti tříkrálových dárců se už mají handicapované děti také kde učit hrát.

Jana Karasová

Více také na www.kh.charita.cz.

Kde všude pomáhá Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka 2015 vynesla v naší diecézi bezmála 13,5 miliónů Kč. Charity z výtěžku podpořily své služby a zařízení na pomoc nemocným, seniorům, handicapovaným, rodinám s dětmi a lidem v tísní. Příklady využití letošní Tříkrálové sbírky: • **OCH Hradec Králové: Domácí hospicová péče** – podpora komplexní péče o nevyléčitelně nemocné a jejich rodinu • **OCH Červený Kostelec: Domov sv. Josefa v Žirči pro nemocné RS** – nákup nové průmyslové pračky • **OCH Pardubice: Odlehčovací služby Mikulovice** – rekonstrukce objektu pro tyto služby na pomoc pečujícím o nemohoucí blízké • **OCH Ústí nad Orlicí: Občanská poradna** – zajištění a rozšíření služby do České Třebové • **FCH Dobruška: Osobní asistence** – podpora služby pro handicapované • **FCH Dvůr Králové nad Labem: Nízko-
prahové zařízení pro děti a mládež Střelka** – volnočasové aktivity pro děti a mládež, provoz a nákup sport. pomůcek • **FCH Chrudim: Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba** – rozvoj a provoz služby, nákup a údržba zdravot. pomůcek • **FCH Litomyšl: Dobrovolnické centrum** – rozvoj centra, které realizuje programy na pomoc dětem, seniorům a handicapovaným • **FCH Náchod: Domov pro matky s dětmi Sv. Anna** – vybavení a provoz domova • **DCH Hradec Králové a Charity v diecézi: Podpora humanitárních projektů v Indii** – kvalifikační kurzy pro nezaměstnanou mládež bez vyučení a dětské večerní vzdělávání v oblasti Bangalore - Karnataka, výstavba školy a provoz školního autobusu v oblasti Mansapur. (Použité zkratky: OCH = oblastní Charita, FCH = farní Charita, DCH = diecézní Charita). Více také na www.hk.caritas.cz a www.trikralova-sbirka.cz. **Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu!**

Jana Karasová

Stopy za námi, 20 let Hospice Anežky České

Červený Kostelec: Uběhlo již 20 let od chvíle, kdy započala nová éra v péči o nevyléčitelně nemocné v závěrečném stádiu nemoci. Mnozí z vás si ještě dobře pamatují naše začátky, kdy jsme konkrétně začali řešit palčivý problém absence náležité komplexní péče navazující nejen na biologické, ale i psychologické, sociální a spirituální potřeby těžce nemocného, který často stával na okraji zájmu. Dnes už je jasné ze zkušeností v našem hospici – prvním modelovém zařízení, ale také ze zkušeností v dalších 16 hospicích, které postupně za naší podpory vznikaly, že lze poskytovat těmto nemocným kvalitní všestrannou péči při zachování lidské důstojnosti. Za tímto výsledkem stojí řada jednání, usilovné práce a překonávání mnoha problémů poměrně malé skupiny lidí, která šla

za jasným cílem. Mezi oceněnými významnými osobnostmi českého lékařství přijala 28. října z rukou prezidenta Miloše Zemana státní vyznamenání právě zakladatelka českého hospicového hnutí Marie Svatošová.

V prosinci uběhne 20 let od založení prvního českého hospice – Hospice Anežky České v Červeném Kostelci. Při této příležitosti vás zveme 7. prosince od 13.00 do 17.00 hodin na prohlídku prostor budovy, kde vás seznámíme s tím, co se za ta léta podařilo ve prospěch těžce nemocných pacientů udělat. Následující den 8. prosince od 18.00 hodin bude sloužena děkovaná mše svatá v kostele sv. Jakuba Většího, kterou bude celebrovat Mons. Josef Kajnek, světící biskup královéhradecký. Všem, kteří podporují hospicovou péči, velmi děkujeme.

Miroslav Wajsar

■ AKTUALITY

Chráněné bydlení Petrklíč otevřeno

Ledeč nad Sázavou: Novou službu pro lidi s mentálním a kombinovaným postižením ve věku od 18 do 80 let z Ledče nad Sázavou a okolí v říjnu zahájila Oblastní charita Havlíčkův Brod. Nové prostory v ulici Barborka 1324 požehnal Mons. Josef Suchár, prezident hradecké Diecézní charity. Slavnostní otevření zpestřilo vystoupení seniorů z humpolecké Astry a klientů ledečské Sociálně terapeutické dílny.

Hana Fikarová, www.hb.charita.cz

Oblastní charita v projektu ERA pomáhá regionům

Ústí nad Orlicí: I vy můžete na portále Fóra dárců www.erapomaharegionum.cz do 6. ledna 2016 podpořit projekt Oblastní charity Ústí nad Orlicí „Sestra v akci v autě“, který postoupil díky hlasování veřejnosti do finále. Přispějete tak na vůz pro charitní sestry, které denně vyjíždí k pacientům do domácností v pěti městech okresu a okolí. Nadace Era dle výše vybrané částky projekt podpoří ze svých prostředků. Děkujeme!

Iva Marková, www.uo.charita.cz

Úspěšná léčba malé Tatjany z Ukrajiny v programu Medevac

Hradec Králové: Devítiletá Tatjana Chernobay z Doněcku se v říjnu léčila s válečným zraněním v hradecké Fakultní nemocnici v rámci programu Medevac, který financuje MV ČR a organizačně se na něm podílí Charita Praha. Dívka utrpěla vážné zranění nohy a popáleniny po výbuchu granátu v domě jejich sousedů při tamní přestřelce. Ve fakultní nemocnici Tatjana podstoupila operaci zraněné končetiny a rehabilitaci. Integrační centrum hradecké Diecézní charity zajišťovalo pacientce a její mamince po dobu léčení v nemocnici sociální asistenci, zejména kontakt s lékaři a personálem včetně tlumočení, a také doučování do školy. Tatjanu navštívil 27. října také ukrajinský velvyslanec Borys Zajčuk a konzul Pavlo Kovtun. Dívka se už uzdravila a odletěla i s maminkou domů. Obě jsou velmi vděčné za pomoc českým lékařům a také

hradecké Diecézní charitě. **Projekt Integrační centrum pro cizince AMIF/1/01 je financován v rámci národního programu Azylového, migračního a integračního fondu.**

Jana Karasová, www.cizincihradec.cz

Dagmar Pecková podpořila domácí hospicovou péči na Pardubicku

Pardubice: Světoznámá mezzosopranistka a slavná rodačka z východních Čech vystoupila 27. října před vyprodaným sálem Domu hudby za doprovodu Komorní filharmonie Pardubice. Výtěžek benefičního koncertu pardubické Oblastní charity a Komorní filharmonie ve výši 222.900,- Kč podpoří charitní domácí hospicovou péči v regionu. Děkujeme!

Vojtěch Homolka, www.pardubice.charita.cz

Výbor dobré vůle podpořil poličskou Charitu

Polička: Dva nové mechanické invalidní vozíky, čtyřkolové skládací chodítka a antidekubitní matrace mohla pořídit Oblastní charita Polička díky příspěvku od Výboru dobré vůle - Nadace Olgy Havlové. Rozšířil se tak sortiment půjčovny pomůcek, kterou využívají lidé z města a okolí, zejména senioři, dlouhodobě nemocní, lidé s handicapem a také umírající v domácím prostředí.

Štěpánka Dvořáková, www.policke.charita.cz

Oblastní charita Jičín chová včely

Jičín: Letos se už vytočilo 307 kilogramů chutného medu od 12 včelstev. Včely chováme od roku 2013, abychom podpořili naše charitní služby, a přináší nám to i radost ze společného díla. Pokud vám to přijde smysluplné, kupujte med od nás. Pomůžete sobě, i nám!

David Rejlek, www.jicin.charita.cz

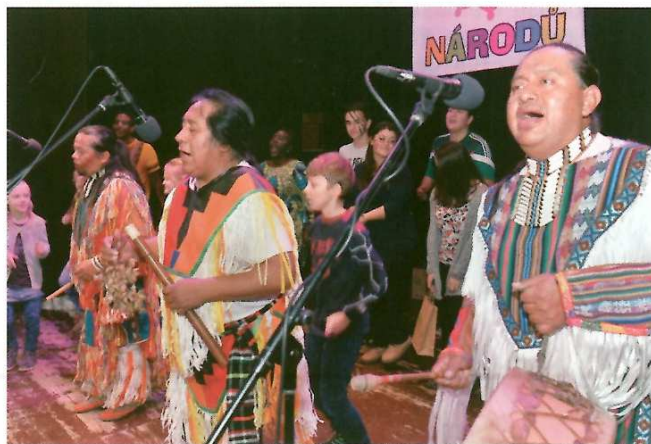
Setkání národů ovládly indiánské rytmy

Hradec Králové: Svou kulturu i kuchyni představili cizinci ze třiceti zemí čtyř kontinentů na již tradičním Setkání národů, kterým ožilo hradecké Adalbertinum 10. listopadu. Nejvíce si publikum získalo hudební a taneční vystoupení ekvádorských a bolivijských indiánů ze skupiny Chayag. Zahájení festivalu se zúčastnila náměstkyně primátora Anna Maclová, která také převzala záštitu nad akcí, dále krajský radní Josef Lukášek a ředitel hradecké Diecézní charity Jiří Stejskal. Dopoledne žáci desítky škol soutěžili v zeměpisných vědomostech o Bolívii, Holandsku nebo Rusku. Odpolední program pro veřejnost zahájila indická pohádka „O přátelství“, v podání divadelního souboru Světáci při Integračním centru pro cizince. Podvečerní koncert odstartoval podmanivý africký tanec skupiny Duende. Premiérový duet představili hradecký písničkář Michal Horák (ČR) a Oxana Evsina z Ruska. Do tajemné Arménie nás pomyslně přenesla zpěvačka Alvina Aghahanyan. Národní tanec a hudbu v pestrých krojích předvedli také Ukrajinci a interpreti z dalších zemí jako Itálie nebo Vietnam.

„Letošní ročník Setkání národů opět přilákal téměř tisícovku návštěvníků. Jejich kladné ohlasy a přátelská atmosféra na festivalu jen potvrzují, že bezprostřední setkání s cizinci a poznání jejich národních tradic, umění a zvyků vede k většímu vzájemnému porozumění,“ říká Jan Kočí, vedoucí Integračního centra pro cizince. V Adalbertinu se prezentovali především cizinci, kteří žijí, pracují anebo studují v našem kraji. Poprvé se představily Nigérie, Kapverdy nebo Libérie. Návštěvníci si také mohli prohlédnout národní kostýmy latinskoamerických, afrických a asijských zemí, ukrajinské nebo ruské kroje. Nechyběly etnické ochutnávky – španělské gazpacho, arménská pachlava, vietnamské závitky nebo eritrejská káva a další exotické pokrmy. Lidé se také zajímali o tradiční výrobky nebo dřevorezby z dílny Bagdasara Chanbekjana z Arménie. Po celý den byly vystaveny obrazy a výrobky uprchlíků z kosteleckého Pobytového střediska MV ČR.

Akci uspořádalo Integrační centrum pro cizince Diecézní charity HK ve spolupráci s FF UHK, KURO Hradec Králové a SUZ MV ČR - PoS Kostelec nad Orlicí. Festival se uskutečnil díky podpoře Evropské unie – Azylového, migračního a integračního fondu, MV ČR, MŠMT ČR, Statutárního města Hradec Králové a Královéhradeckého kraje. Více také na www.cizincihradec.cz a na facebooku.

Jana Karasová

Vystoupení ekvádorských a bolivijských indiánů ze skupiny Chayag na Setkání národů 2015. Foto: Pavel Vondřejc

■ POZVÁNKA

Charita pro Afghánistán a Pákistán

Severním Afghánistánem otřásl 26. října ničivé zemětřesení a otřesy zasáhly také sousední Pákistán. Neštěstí si vyžádalo stovky obětí na životech a způsobilo značné materiální škody. Charita ČR vyhlásila na obě země finanční sbírku a uvolnila z krizového fondu částku 100.000,- Kč. V zasažených oblastech pomáhá místní Charita. Partnerskou organizaci podpoří Charita ČR z prostředků veřejné sbírky, do které mohou lidé přispívat na číslo účtu: **55660022/0800 u ČS, VS: 173 (Afghánistán) a 132 (Pákistán)**. Děkujeme.

Jana Karasová, www.charita.cz

■ ROZHOVOR

INDIE NA BLÍZKO I.

Kristýna ve škole v indické vesnici Manchhe. Foto: Kristýna Stejskalová

Kristýna Stejskalová z Dobrušky vystudovala překladatelství němčiny v Brně a nyní se věnuje studiu učitelství. Svě poslední prázdniny strávila na stáži v Indii. Učila ve škole na vesnici Manche, kde studují i děti podporované v projektu Adopce na dálku. Na vlastní oči poznala, že na zaostalém venkově opravdu každé vzdělané dítě pomůže celé rodině. Bydlela v internátě pro děti z nejchudších rodin a sirotky, jehož výstavba byla podpořena z Tříkrálové sbírky a dárce. Kristýna má ze stáže spoustu zážitků a postřehů, které vám přinášíme v tomto cyklu na pokračování.

Je Indie skutečně zemí plnou kontrastů, jak se o ní říká?

Měla jsem možnost poznat jen velmi malou část Indie, ale i tam byly kontrasty znát. Setkala jsem se s lidmi, kteří žili ve slumech – jednoduchých malých stanech – což v období dešťů, kdy každý den „lilo jako z konve“, musí být náročné a pro nás nepředstavitelné. Setkala jsem se ale také s lidmi, kteří žili v domcích, dokonce jsem byla na návštěvě u jednoho pána, který měl celkem luxusní třípatrovou vilu. Rozdíly tam jsou hodně znát na každém rohu.

Jak se žije na indickém venkově? Jací jsou Indové? Zajímali se i o Českou republiku?

Indové jsou velmi milí a otevření lidé, což byl jeden z důvodů, proč se mi ke konci (i přes všechny počáteční těžkosti a kulturní šoky) ani nechtělo domů. O Českou republiku se zajímali. Ve škole jsem měla připravenou prezentaci o naší zemi, aby děti věděly, odkud jim ta pomoc přichází, odkud pochází jejich dárce. Po prezentaci se vždy ptaly na různé věci – z jaké jsem kasty, jaké se u nás vyučují předměty, jaká je naše hymna, kdy slavíme den nezávislosti... Evropa je pro ně jen těžko představitelný svět, asi tak jako jsou pro nás

nepředstavitelné indické tradice, které se tu stále drží. Život na venkově není jednoduchý, většina lidí pracuje na poli a jsou negramotní. Celá rodina žije v jedné místnosti i s dobytčím. V domcích není voda ani elektřina. Vaří na ohni a pro vodu musí chodit do společné nádrže pro celou vesnici. I přes tohle všechno jsou to ale vděční a radostní lidé.

Jaké tam mají děti postavení v rodině? Mají zájem o vzdělání? Mají dostatečnou zdravotní péči?

V některých oblastech rodiče stále nechápou, proč by dítě mělo chodit do školy. Sami jsou negramotní, a tak jim přijde lepší, když dítě pracuje na poli a přispívá do rodinného rozpočtu. Právě tady obcházejí pracovníci Adopce na dálku rodiny a vesnice a vysvětlují jim důležitost a význam vzdělání. Někde už to ale funguje dobře, a tak rodiče chtějí posílat děti do školy. Uvědomují si, že je to pro ně jediná cesta k lepšímu životu. Děti samy do školy chodit chtějí a moc si toho váží, což je vidět i v přístupu k učení a školním povinnostem.

Se zdravotní péčí je to horší. Nefunguje tam systém pojištění, a tak si musí každou návštěvu lékaře platit. Samozřejmě na to nemají peníze, a tak v Indii umírá spousta lidí na banální problémy. Na internátu jsem se setkala s šikovnou a chytrou dívkou. Až zpětně jsem se o ní dozvěděla, že kdyby se jí nedostalo pomoci prostřednictvím projektu,

Belgaum - život ve slumech. Foto: Kristýna Stejskalová

tak by tady už nebyla. Trpěla nemocí, která ji znesnadňovala dýchání, a rodiče rozhodli, že ji nechají umřít, neměli na léčbu peníze. Takových dětí tam bylo více. Třeba kluk, který chodil do první třídy, trpěl leukémií. Také on by bez pomoci nepřežil.

Jana Karasová (pokračování v příštím čísle)

O Adopci na dálku více na www.adopce.hk.caritas.cz nebo na facebooku.